Dosar nr. 2-67/2024; 2-22052158-48-2-13042022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 martie 2024 or. Călărași
Judecătoria Strășeni, sediul Călărași
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător Valeriu ARHIP
Grefier Tatiana BĂLĂNESCU

Cu participarea:
Reclamanților: Coropat Elena și Coropat Ion,
Reprezentantului reclamanților, avocatul Coda Victor,
Pârâtului Munteanu Gheorghe,
Reprezentantului pârâtului, avocatul Cojocaru Dorin,

Judecând în sediul instanței, în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depuse de avocatul Coda Victor în interesul reclamanților Coropat Elena și Coropat Ion împotriva Munteanu Gheorghe cu privire la repararea prejudiciului cauzat rezultat din îmbogățire fără justă cauză,

a c o n s t a t a t:

La 13 aprilie 2022 Coropat Elena și Coropat Ion, reprezentați de către avocatul Coda Victor, s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva lui Munteanu Gheorghe, prin care au solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 11974 dolari americani (USA) cu titlu de sumă încasată ilegal sub formă de îmbogățire fără justă cauză de pe urma activității comerciale de intermediere comercială în procurarea automobilelor din Statele Unite ale Americii și compensrea cheltuielilor de judecată constituite din 10000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a taxei de stat.

Argumentele părților la proces

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că la 09 februarie 2019, Munteanu Gheorghe a semnat recipisa pe numele lui Coropat Elena prin care s-a obligat să ofere servicii de intermediere în vederea procurării, importării și transmiterii automobilelor din Statele Unite ale Americii, contra unei redevențe, în favoarea lui Coropat Elena și Coropat Ion până la data de 25 martie 2019.

Potrivit părții reclamante, DVS urma să primească plata pentru serviciile prestate în limitele a 400 – 500 dolari americani (USA) *per* unitate, iar Munteanu Gheorghe s-a obligat să intermedieze procurarea și importul următoarelor automobile:

- Toyota Camry VIN 4T16D1Fk2HU204214 a. 2016 – 8400 $;
- Lexus Es 2014 White 2.5L VIN JTHBW1GG0E2057583 – 9450 $;
- Ford Fusion VIN 3FAGP0LV3FR102217 – 7400 $;
- Ford Escape VIN MCU9698FUC13993 – 5950 $;

Reclamanții au precizat că sumele de bani nominalizate au fost solicitate de către Munteanu Gheorghe în calitate de plată globală pentru procurarea automobilelor, dar și achitarea

taxelor vamale de import, precum și plata pentru serviciile de intermediere, în total – 31200 dolari americani (USA).

În cererea de chemare în judecată s-a notat că după prezentarea automobilelor în Republica Moldova s-a constatat o diferență substanțială dintre sumele de bani primite și cele achitate pentru procurarea automobilelor și toate taxele adiacente, inclusiv onorariul pentru intermediere în valoarea de 11974 dolari americani (USA).

Totodată, partea reclamantă a invocat că în rezultatul circumstanțelor depistate a fost depusă o plângere și a fost pornit un proces penal, iar în cadrul investigațiilor preliminare Munteanu Gheorghe a recunoscut sumele de bani imputate și a recunoscut faptul încasării onorariului nejustificat.

În acest context, reclamanții au remarcat faptul că speței îi sunt aplicabile normele juridice cu privire la apărarea drepturilor civile în materia obligațiilor, a prestării serviciilor, a intermedierii comerciale.

În viziunea reclamanților orice sumă încasată peste necesitățile ce acoperă cheltuielile de intermediere urmează a fi returnate părții ce a făcut plata în avans, iar suma de 12104 dolari americani (USA), încasată de către pârât în mod nejustificat, nu acoperă nici prețul automobilelor procurate, nici plata taxelor adiacente și nici plata pentru serviciile de intermediere.

În scopul elucidării sumelor revendicate prin prezenta acțiune reclamanții au făcut următoarele explicații ce vizează procurarea fiecărui automobil în parte.

Astfel, pentru Toyota Camry VIN 4T16D1Fk2HU204214 a. 2016, suma solicitată și încasată de către Munteanu Gheorghe a constituit 8400 dolari americani (USA), iar conform ordinului de încasare a numerarului nr. CS348/101/19 din 19 noiembrie 2019, costurile pentru importarea automobilului au constituit 5229 dolari americani (USA). Respectiv 500 dolari americani (USA)– comisionul lui Munteanu Gheorghe.

Prin urmare, reclamanții a menționat că prejudiciul suportat de aceștia constituie suma de 2671 dolari americani (USA), iar pentru serviciile de transport suplimentar a fost achitată suma de 10753,10 lei.

Pentru automobilul Lexus Es 2014 White 2.5L VIN JTHBW1GG0E2057583, suma solicitată și încasată de către Munteanu Gheorghe a constituit 9450 euro echivalentul a 10656 dolari americani (USA), iar conform invoce-ului din 05 decembrie 2018, costurile pentru importarea automobilului au constituit 5425 dolari americani (USA). Respectiv 500 euro – comisionul lui Munteanu Gheorghe.

Prin urmare, reclamanții a menționat că prejudiciul suportat de aceștia constituie suma de 4731 dolari americani (USA).

Pentru automobilul Ford Fusion VIN 3FAGP0LV3FR102217, suma solicitată și încasată de către Munteanu Gheorghe a constituit 7400 dolari americani (USA), iar conform invoce-ului din 12 octombrie 2018, costurile pentru importarea automobilului au constituit 4128 dolari americani (USA). Respectiv 500 euro – comisionul lui Munteanu Gheorghe.

Prin urmare, reclamanții a menționat că prejudiciul suportat constituie suma de 2772 dolari americani (USA), iar pentru serviciile de transport suplimentar a fost achitată suma de 10655.59 lei.

Pentru automobilul Ford Escape VIN MCU9698FUC13993, suma solicitată și încasată de către Munteanu Gheorghe a constituit 5950 dolari americani (USA), iar conform invoce-ului din 14 decembrie 2018, costurile pentru importarea automobilului au constituit 3650 dolari americani (USA). Respectiv 500 euro – comisionul lui Munteanu Gheorghe.

Prin urmare, reclamanții a menționat că prejudiciul suportat de aceștia constituie suma de 1800 dolari americani (USA).

În continuare reclamanții au indicat despre faptul că au încercat soluționarea litigiului pe cale prealabilă celei judiciare, în special fiind remarcată expedierea către pârât a unei somații de plată a sumei de 19860 dolari USA, însă conform răspunsului primit Munteanu Gheorghe a refuzat returnarea sumelor pretinse.

Într-o altă ordine de idei reclamanții au mai menționat că anterior, între Coropat Elena și Munteanu Gheorghe, au mai existat relații comerciale exprimate în comanda de automobile din Statele Unite ale Americii, iar pârâtul păstra mai mijloace financiare, având și o rezervă, pe care acesta din urmă pretinde că a epuizat-o în rezultatul procurării automobilelor indicate mai sus.

Suplimentar reclamanții au remarcat că potrivit practicilor economice curente pentru serviciile de intermediere a procurării automobilelor din Statele Unite ale Americii, costul serviciilor variază în limita 500 euro *per* unitate.

În drept reclamanții au invocat prevederile art. 1667, art. 1669 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019), dar și prevederile art. 1678 și art. 1685 din Codul civil (în redacția în vigoare din 01 martie 2019)

La 13 ianuarie 2023, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul pârâtului Munteanu Gheorghe, avocatul Cojocaru Dorin, a depus o referință la cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acțiunii civile ca fiind neântemeiată.

În motivarea referinței partea pârâtă a menționat că reclamanții își întemeiază pretenția pe o recipisă din 02 februarie 2019, redactată *post factum*, prin care pârâtul și-a asumat obligația de a transporta din Statele Unite ale Americii patru automobile pentru carereclamanții au achitat suma de 31800 dolari americani (USA).

În același context pârâtul a indicat despre faptul că automobilele au fost identificate de către părți până la semnarea așa zisei recipise și că inițial, la identificarea mijlocului de transport, Munteanu Gheorghe le făcea oferta de preț și îi informa despre cheltuielile de transport și perfectarea actelor.

În opinia pârâtului oferta era acceptată tacit de către reclamanți odată cu transmiterea sumelor de bani.

În continuare în referința pârâtului s-a atras atenția asupra prevederilor art. 681 și art. 687 alin. (1) din Codul civil, reieterând raționamentul că oferta făcută de către pârât reclamantului, se prezumă a fi acceptată odată cu acordul și transmiterea sumelor bănești pentru automobile.

Într-o altă ordine de idei pârâtul a invocat că informația prezentată de partea reclamantă și prețul automobilelor procurate sânt denaturate, fiind combătute prin informația despre procurarea fiecărui automobil în parte.

În completarea argumentelor sale, pârâtul a notat că apreciază critic alegațiile reclamantului despre existența unui contract de intermediere, deoarece din conținutul recipisei nu rezultă caracterul unui contract de intermediere, inclusiv în situația în care unele dintre aceste automobile erau procurate de către pârât.

În susținerea argumentului redat *supra*, pârâtul a făcut trimitere la prevederele art. 1179 și art. 680 din Codul civil.

În raport cu argumentele reclamanților privind exisența unei îmbogățiri fără justă cauză, pârâtul a afirmat că o asemenea îmbogățire nu a fost, nu sânt întrunite cerințele legale pentru existeanța unei îmbogățiri fără justă cauză.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, din 13 ianuarie 2023, a fost respinsă ca fiind neântemeiată cererea reprezentatnului pârâtului Munteanu Gheorghe, avocatul Cojocaru

Dorin, prin care a fost ridicată excepția de tardivitate în cauza civilă intentată la cererea avocatului Coda Victor, în interesul reclamanților Coropat Elena și Coropat Ion, împotriva lui Munteanu Gheorghe, cu privire la repararea prejudiciului material rezultat din îmbogățire fără justă cauză.

În ședință de judecată reclamanții Coropat Elena și Coropat Ion, prcum și reprezentantul acestora avocatul Coda Victor, au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia în volum deplin.

Pârâtul Munteanu Gheorghe și reprezentantul său avocatul Cojocaru Dorin, au solicitat respingerea acțiunii pentru motivele indicate în referință și susținute în cadrul ședinței de judecată.

Suplimentar, pârâtul a declarat că automobilele la care fac referire reclamanții, deja erau procurate de el, iar Coropat Elena a achitat prețul și toate cheltuielile de transport, la fel precum personal a parcurs procedura devamării acestor mijloace de transport.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, instanța de judecată, instanța conchide că cererea de chemare în judecată depusă de către Coropat Elena și Coropat Ion este neântemeiată și urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzinduse de lege*.

Din materialele cauzei rezultă că între reclamanții Coropat Elena, Coropat Ion și pârâtul Munteanu Gheorghe a existat un acord de voință, manifestat verbal, în scopul procurării unor mijloace de transport.

Potrivit recipisei datată cu 09 februarie 2019, întocmite ulterior faptei consumate, Munteanu Gheorghe a consemnat că a primit de la Coropat Elena sume de bani pentru procurarea și transportarea următoarelor mijloace de transport Ford Fusion, Ford Escape, Lexus ES, Toyota Camry, iar pe de altă parte pârâtul și-a asumat obligația de prezenta automobilele până la data de 23 martie 2019.

La dosar se regăsesc copii de pe adeverințele nr. 0564915 din 10 noiembrie 2018, nr. 0573296 din 21 februarie 2019, nr. 0574802 din 12 martie 2019, nr. 0556170 din 1 aprilie 2019, prin care se atestă importarea mijloacelor de transport, Ford Fusion, Toyota Camry, Ford Escape SE și Lexus ES350 H, iar în calitate de *posesor* figurează Coropat Elena, Covbasa Eudochia, care acționa în interesul primei în baza procurii, și Colisnicenco Tatiana.

Tot la materialele cauzei se regăsesc și copii de pe *Invoice*-urile nr. 12984434 din 14 decembrie 2018, din 19 noiembrie 2018, copia actului de cumpărare din 10 septembrie 2018, în conținutul cărora Coropat Elena/Colisnicenco Tatiana figurează în calitate de *cumpărător*.

În drept, instanța de judecată atrage atenția asupra prevederilor 7 alin. (1) – (5) din Codul civil, potrivit cărora *legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează*

efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel. În situaţiile prevăzute la alin.(4), dispoziţiile legii noi se aplică modalităţilor de exercitare a drepturilor sau de executare a obligaţiilor, precum şi de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora. De asemenea, dacă legea nouă nu prevede altfel, clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi contrare dispoziţiilor ei imperative sînt, de la această dată, lipsite de orice efect juridic.

Având în vedere momentul apariției relațiilor juridice obligaționale dintre Coropat Elena, Coropat Ion și Munteanu Gheorghe, prin prisma prevederilor normelor legale enunțate *supra* instanța de judecată va aplica prevederile Codului civil în redacția de până la intrarea în vigoare a modificărilor operate prin Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018, privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative.

Cu titlu de normă materială general aplicabilă, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 774 alin. (1) din Codul civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.

În temeiul art. 776 din Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.

În temeiul art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

Potrivit art. 1108 alin. (1) și (2) Cod civil, *prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.*

Conform prevederilor art. 1111 alin. (1) Cod civil, *preţul bunului trebuie să fie exprimat în bani*.

Raportând prevederile legale enunțate anterior, la circumstanțele de fapt stabilite în baza materialelor cauzei, instanța de judecată califică raportul juridic material litigios dintre reclamanții Coropat Elena, Coropat Ion și pârâtul Munteanu Gheorghe, ca fiind unul de vânzare-cumpărare, date fiind esența, natura juridică a obligațiilor asumate de părți și cauza acordului de voință manifestat de către subiecți și anume procurarea unor automobile.

Instanța de judecată elucidează că în speță efectele urmărite de către părțile raportului juridic rezidă în dobândirea cu drept de proprietate a unor mijloace de transport, pe de o parte, și obținerea unei valori pecuniare (plata *prețului*) pe de altă parte.

La fel se atrage atenția că din materialele cauzei raportate la explicațiile participanților la proces instanța de judecată a stabilit în calitate de subiecți a raportului juridic pe Coropat Elena, Coropat Ion și Munteanu Gheorghe. Alte persoane implicate în tranzacțiile de vânzare-cumpărare a automobilelor nu au fost identificate.

Instanța de judecată a stabilit cu certitudine că reclamanții i-au transmis pârâtului sume de bani pentru ca acesta să procure automobilele, în privință cărora au convenit în formă verbală, iar pârâtul a predat aceste bunuri reclamanților.

În contrast cu alegațiile reclamanților cu privire la pretinsele relații juridice de intermediere se vor menționeză prevederile art. 1667 din Codul civil, în conformitate cu care *prin contract de intermediere, o parte (intermediar) se obligă faţă de cealaltă parte (client) să acţioneze în calitate de mijlocitor la încheierea unui sau mai multor contracte între aceasta şi terţ*.

Așadar norma juridică indicată anterior stabilește expres cercul subiectelor raportului juridic de intermediere și anume: *intermediarul*, *clientul*, *terțul*. La fel norma juridică prenotat reglementează aspectul potrivit căruia contractul urmează a fi încheiat între *client* și *terţ*, iar intermediarul participă doar în calitate de mijlocitor, ce nu are interes propriu.

În cazul dedus judecății instanței de judecată nu i-au fost prezentate suficiente probe pertinente și concudente în favoarea concluzionării asupra existenței unui contract de intermediere în sensul reglementat la art. 1667 din Codul civil.

Dimpotrivă, probatoriul administrat la materialele cauzei reflectă cu certitudine exteriorizarea unor relații juridice obligaționale de vânzare-cumpărare, concluzie argumentată *supra*.

Cu referire pretențiile reclamanților privind repararea prejudiciului cauzat rezultat din îmbogățire fără justă cauză instanța de judecată le va respinge ca fiind neântemeiate din următoarele considerente.

Potrivit, 8 alin. (2) lit. g) din Codul civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în urma îmbogăţirii fără justă cauză.*

În conformitate cu prevederile art. 1389 alin. (1) – (3) din Codul civil, *(1) persoana care, **fără temei legal** sau **contractual**, a dobîndit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestaţii de către o altă persoană (prestator) **sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia** este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogăţirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părţi, a unui terţ sau ca urmare a unei cauze independente de voinţa lor. (2) Persoana care, întru executarea unei obligaţii prezente sau viitoare, a prestat ceva altuia poate cere restituirea prestaţiei dacă: a) temeiul raportului obligaţional a decăzut ulterior; b) obligaţia este blocată de o excepţie care exclude pe termen lung posibilitatea executării ei. (3) Pretenţia de restituire este exclusă dacă: a) prestaţia a corespuns unei obligaţii morale; b) acceptantul va dovedi că prestatorul ştia despre inexistenţa obligaţiei, dar a executat totuşi prestaţia sau că acesta a prestat în scopuri filantropice şi de binefacere; c) pretenţia de restituire a celor prestate întru executarea unui contract nul ar contraveni scopului protector al normei care a instituit nulitatea.*

Revenind la circumstanțele litigiului dedus judecății, instanța de judecată observă că reclamanții au pretins existența unei îmbogățiri nejustificate în favoarea pârâtului Munteanu Gheorghe prin prisma sumelor de bani primite de către acesta peste necesitățile ce acoperă cheltuielile rezultate din procurarea automobilelor, plata taxelor adiacente și plata pretinselor servicii de intermediere.

Raportând prevederile legale indicate anterior la circumstanțele de fapt stabilite în baza materialelor cauzei, instanța de judecată considră că argumentele reclamanților privind existența unei îmbogățiri nejustificate nu și-au găsit suport probatoriu și, prin urmare, sunt neântemeiate motiv pentru care urmează a fi respinse.

Instanța evidențiază că îmbogăţirea fără justă cauză presupune de fiecare dată o majorare a patrimoniului dobînditorului din contul patrimoniului prestatorului. Majorarea se poate produce în rezultatul acţiunilor prestatorului (executarea unei obligaţii inexistente, supraplata, achitarea repetată a preţului contractului, achitarea unei sume din greșeală, prestarea unui serviciu nedatorat, etc) care sunt urmate fie de transmiterea dreptului de proprietate, fie a posesieişi/sau folosinţei asupra unui bun, fie transmiterea altui drept patrimonial.

În complinirea raționamentelor expuse mai sus instanța atrage atenția și asupra faptului că un alt element esențial ce denotă existența unei îmbogățiri nejustificate este lipsa unui temei legal sau contractual penrtu persoana care a dobîndit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestaţii de către o altă persoană.

Din moment ce a fost stabilită existența unor raporturi juridice de vânzare-cumpărare a automobilelor, iar suma de 11974 dolari americani (USA) pretinsă de către reclamanți a fi îmbogățire nejustificată urma să fie demonstrată conform regulilor de probațiune reglementate la art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă care stabilește că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Nu în ultimul rând instanța de judecată va evidenția că încheierea unui **c**ontract este precedată de oferta de a contracta care, în sensul art. 1029 alin. (1) Cod civil, *este o propunere, adresată unei sau mai multor persoane, care conţine toate clauzele esenţiale ale viitorului contract şi care reflectă voinţa ofertantului de a fi legat prin acceptarea ofertei*.

Instanța de judecată va face precizarea potrivit căreia forma în care este făcută oferta (scrisă, verbală) nu este o condiție de valabilitate, această regulă fiind reglementată la art. 1030 alin. (1) din Codul civil.

În continuarea ordinii de idei instanța menționează că din moment ce oferta a fost făcută și a ajuns la destinatar, acesta din urmă este legat juridic de opțiunea pozitivă și anume acceptarea acesteia, în condițiile în care se urmărește manifestarea acordului de voință și încheierea contractului juridic.

În acest sens Codul civil la art. 1033 alin. (1) stipulează următorele: „*Constituie acceptare declaraţia destinatarului ofertei sau o altă acţiune care atestă consimţirea ofertei. Acceptarea produce efecte din momentul în care este recepţionată de ofertant.*”.

Raportând raționamentele juridice formate în baza normelor de drept indicate *supra*, la circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de judecată stabilește fără echivoc existența unei propuneri de a procura automobile de către reclamanții Coropat Elena și Coropat Ion care a fost adresată pârâtului Munteanu Gheorghe, ofertă ce nu a fost revocată, și fiind acceptată este susceptibilă de a produce efecte juridice.

Instanța de judecată relevă că existența ofertei de a contracta, acceptarea acesteia, precum și caracterul esența, natura juridică a obligațiilor asumate de părți și cauza acordului de voință manifestat de către subiecți și anume procurarea unor automobile, denotă cu certitudine că raportul juridic dintre Cropat Elena și Coropat Ion, pe de o parte, și pe de altă parte Munteanu Gheorghe, este unul de vânzare cumpărare.

Pe cale de cosnsecință, în lipsa condițiilor legale de existență a unei îmbogățiri nejustificate, instanța de judecată apreciază că suma revendicată de către reclamanți ca fiind prejudiciu rezultat din mărirea nejustificată a patrimoniului pârâtului nu poate fi calificată drept prejudiciu și această pretenție va fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proportional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proportional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.

Prin cererea de chemare în judecată reclamanții au solicitat compensarea cheltuielilor de judecată, însă ținând cont de faptul că acțiunea acestora a fost respinsă integral, instanța de judecată, în temeiul normelor legale indicate anterior, va respinge și pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depuse de avocatul Coda Victor în interesul reclamanților Coropat Elena și Coropat Ion împotriva Munteanu Gheorghe cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 11 974 dolari SUA, cu titlu de sumă încasată ilegal sub formă de îmbogățire fără justă cauză de pe urma activității comerciale de intermediere comercială în procurarea automobililor din Statele Unite ale Americii în favoarea reclamanților Coropat Elena și Coropat Ion, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Strășeni sediul Călărași.

Președintele ședinței,
Judecător **Valeriu ARHIP**